

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/207/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213214405
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4213214405.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a JUDr. Borisa Minksa v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING a.s. so sídlom Bratislava, ul. Košická č. 56, IČO: 35 838 825, zastúpený Jakubčák, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Michalská 14 , IČO: 47 255 706, proti žalovanému: C. U., nar. XX.XX.XXXX bytom E. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS Leopoldov, o zaplatenie 710,04 Eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 23. októbra 2015, č. k. 6C/123/2014-113, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 23. októbra 2015, č. k. 6C/123/2014-113 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) návrh (ďalej len „žaloba“ v zmysle § 131 CSP) zamietol a odporcovi (ďalej len „žalovaný“ v zmysle § 60 CSP) nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie vo veci právne odôvodnil podľa ustanovení § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť 1.mája 2014, ako aj podľa § 100 ods.1 a § 101 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal súd prvej inštancie na to, že navrhovateľ (ďalej len „žalobca“ v zmysle § 60 CSP) doručil súdu dňa 3.7.2013 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu 2643,49 Eura ako aj úroku z úveru vo výške 17,30% ročne zo sumy 2328,48 Eura za čas od 22.12.2010 do zaplatenia, ako aj úrok z omeškania zo sumy 2328,48 Eura vo výške 9% ročne za čas od 22.12.2010 do zaplatenia a trovy konania na tom skutkovom základe, že pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa a.s. - uzatvoril so žalovaným dňa 9.3.2005 zmluvu o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške (40 000 Sk) 1327,76 Eura pri úrokovej sadzbe 17,30 % ročne , ktorý úver sa žalovaný zaviazal splácať mesačne po 35,52 Eura vždy k 10. dňu v mesiaci , pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 10.4.2006 a poslednej na deň 10.2.2011. Uplatnená suma predstavuje neuhradenú úverovú istinu v sume 2328,48 Eura, riadny úrok v sume 0,00 Euro a úrok z omeškania 315,01 Euro.

4. Podaným doručeným súdu dňa 7.8.2015 právny zástupca žalobcu súdu oznámil, že v časti o zaplatenie 1933,09 Euroa v časti o zaplatenie riadneho úroku vo výške 17,30 % ročne zo sumy 2328,48 Euro za čas od 22.12.2010 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1618,08 Euro za čas od 22.12.2010 do zaplatenia žalobu berie späť a uplatnil nárok žalobcu na zaplatenie splátok splatných v období od 10.7.2009 do10.2.2011, celkom 20 splátok po 35,52 Euro , spolu v

sume 710,40 Eura a úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho od splatnosti jednotlivých splátok do ich zaplatenia.

5. Žalovaný na dožiadanom súde uviedol, že je si vedomý vzniknutého dlhu, ktorý vznikol ešte vo vzťahu k Slovenskej sporiteľni. Uviedol, že k výške uplatneného nároku ani k príslušenstvu sa nevedel vyjadriť vzhľadom na značný časový odstup a podpis na zmluve ako aj na doručenke jeho podpis. Nevedel sa vyjadriť o tom, akú dobu splácal úver, do tej doby kým mal zamestnanie, splátky splácal, ale po strate zamestnania už nemal financie na splátky. Navrhoval, aby si súd vyžiadal príslušnú dokumentáciu od Slovenskej sporiteľne. V prípade, ak súd ho zaviazal na zaplatenie nejakej sumy, žiadal povoliť mu splátky mesačne max. v sume 30 Eur, pretože sa nachádza ÚVTOS.

6. Na základe vykonaného dokazovania, a to oboznámením sa s obsahom zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 9.3.2006 č. XXXXXXXXXXXX, s oznámením pôvodného veriteľa zo dňa 28.12.2010 o postúpení spornej pohľadávky, doručky o doručení tohto oznámenia žalovanému dňa 7.2.2011, so zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 a jej prílohy súd zistil, že žalovaný a právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvorili dňa 9.3.2006 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver v sume 40 000 Sk, ktorý mal dlžník splácať v mesačných splátkach po 1070 Sk. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 10.4.2006 a splatnosť poslednej splátky na deň 10.2.2011.

7. Súd prvej inštancie považoval za nepochybné, že zmluva, ktorú uzatvoril žalovaný s právnym predchodcom žalobcu dňa 9.3.2006, treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, pretože ju uzatvoril dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou tejto spotrebiteľskej zmluvy sa stali aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré žalovaný nemohol ovplyvniť, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je bezpochybné, že právny predchodca žalobcu má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalobcom tvrdené a ani preukázané, že sporný úver bol poskytnutý žalovanému za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Táto zmluva neobsahuje žiadnu zmienku o poskytnutí úveru na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a ani nič nenasvedčuje na to, aké je povolanie odberateľa a aký konkrétny súvis s takýmto povolaním či predmetom činnosti odberateľa vôbec uzavretie tejto zmluvy má.

8.1. Na právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikoval ustanovenie §-u 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.5.2014), podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

8.2. Toto ustanovenie OZ nadobudlo účinnosť 1. mája 2014 a právny predpis, ktorého súčasťou je, nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Súd preto predmetný právny vzťah považoval za spotrebiteľský právny vzťah a posudzoval ho podľa ustanovení OZ a to aj z hľadiska premlčania. Takýto záver o charaktere predmetného právneho vzťahu ako aj o aplikácii ustanovení OZ o premlčaní na takýto právny vzťah, je v súlade s rozhodnutím NS SR zo dňa 21.4.2015 spisová značka 3MCdo 12/2014.

9.1. Vzhľadom na vyše uvedené súd plniac si svoju povinnosť vyplývajúcu z ust. §-u 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom od X.X.XXXX) predovšetkým zisťoval, či sporné právo bolo na súde uplatnené v zákonom stanovenej premlčacej lehote.

9.2. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe

oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

9.3. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). Pritom zásada hospodárnosti konania konajúci súd vedie k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov. Súd prvej inštancie dodal, že v tomto spore žalovaný ako spotrebiteľ ani nemusel vzniesť námietku premlčania, pretože súd ex offa je povinný zistiť v každom konaní o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy prípadné premlčanie práva skúmať.

10. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že žalobca uplatňuje zaplatenie dlhu vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 počet dní omeškania je 1290 (a to ku dňu 21.12.2010). Podľa výpisu z účtu predmetného úveru (vyplýva, že dátum poslednej úhrady je 24.9.2007. Prvý krát veriteľ svoje predmetné právo mohol uplatniť už 31.5.2008 z nasledovných dôvodov: Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že podľa Všeobecných obchodných podmienok pôvodného veriteľa, ten mohol kedykoľvek (aj) bez uvedenia dôvodu vypovedať predmetnú úverovú zmluvu prípadne mohol odstúpiť od úverovej zmluvy (keď žalovaný s tým, že nezaplatil splatnú splátku podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy) a tým vytvoriť možnosť žiadať od dlžníka celý dlh vyplývajúci zo zmluvy o splátkovom úvere. Zrejme tieto ustanovenia sa dostali do VOP pôvodného veriteľa práve za tým účelom, aby veriteľ mohol bezodkladne vykonať úkony, ktorými návrat ním poskytnutých finančných prostriedkov mohol čím skôr dosiahnuť.

11. Ak veriteľ napriek takejto možnosti po dobu 1290 dní (do 21.12.2010) keď postúpil predmetný dlh, čo je viac ako 3 roky, nevykoná žiaden možný úkon za tým účelom, aby mohol žiadať svoje finančné prostriedky od svojho dlžníka, robí to zrejme za účelom predĺženia zákonnej premlčacej doby a tým zabezpečiť si výhodu možnosti uplatnenia práva na súde aj po neprimerane dlhej dobe. Takáto obchodná praktika však je v rozpore s ust. §-u 3 OZ podľa ktorého výkon práv vyplývajúcich z občianskoprávneho vzťahu nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Jednostranne predĺženie zákonnej premlčacej doby nečinnosťou oprávneného subjektu súd považuje za obchodnú praktiku, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a preto nemôže požívať zákonnú ochranu.

12. Vzhľadom na vyše uvedené súd pri rozhodovaní vychádzal z tohto, že veriteľ prvý krát na súde svoje právo mohol uplatniť voči žalovanému najneskôr 31.5.2008 (pretože po poslednej úhrade - 24.9.2007, za dobu 8 mesiacov mohol vykonať hociaký úkon podľa VOP) a od 1.6.2008 začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie sporného dlhu a uplynula dňa 1.6.2011. Žaloba na súd bola podaná dňa 3.7.2013, teda zjavne po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Na základe uvedeného súd, vzhľadom na premlčanie sporného práva žalobcovi spornú sumu priznať nemohol, preto žalobu o zaplatenie 20 splátok splatných v období od 10.7.2009 do 10.2.2011 v sume 710,40 Eura s prísl. zamietol.

13. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, keďže mu týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

14. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu a tiež z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, došlo k znevýhodneniu žalobcu a porušeniu jeho ústavných práv.

15. Odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie sa v časti premlčania v rozsudku vôbec nevysporiadal s obsahom vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.10.2015. V rozhodnutí prvoinštančného súdu bolo nutné uviesť a vysvetliť, prečo nie je právna argumentácia žalobcu dôvodná, nevyhovujúca, resp. prečo je mylná a mal sa vysporiadať s právnymi závermi odvolacích súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uvedenými v podaní žalobcu zo dňa 21.10.2015.

16. Samotná zmienka o tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah je vo vzťahu k limitom stanoveným požiadavkami na rozhodovacia činnosť nepodstatná, nakoľko v ním uvádzaných prípadoch sa jednalo o obdobné vzťahy ako v tomto súdnom konaní. V rozhodnutí súdu prvej inštancie nie sú uvedené také

skutočnosti, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie odchylné od uvedených rozhodnutí s aplikovaním 4 ročnej premičacej doby. Odvolateľ poukázal na viacero rozhodnutí Krajských súdov v Košiciach, v Žiline, v Trnave, v Nitre, v Žiline a v Banskej Bystrici ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo201/2014, 2 Cdo 241/2009, 2 Cdo 238/2008, 2 MCdo 7/2009 ako aj na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 300/06 zo dňa 4.1.2007 a III. ÚS 119/03 ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 107/07.

17. Odvolateľ namietal nesprávnosť úvah a záverov súdu o tom, že právny predchodca veriteľa by bol povinný v prípade omeškania dlžníka od zmluvy s dlžníkom odstúpiť, či túto vypovedať. Takáto povinnosť nevyplýva zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu, ktorý upravuje vzťah veriteľa a dlžníka. Konkretizovanie takejto povinnosti s možným následkom premičania potom nevykonal ani súd prvej inštancie. Súd prijal premisu, na základe ktorej posúdil nárok žalobcu ako premičaný, ale ako k tejto premise došiel, čo pri tom zohľadňoval a nezohľadňoval, čo bolo v prospech a čo v neprospech a čo prevážilo prípadné protichodné názory však vôbec neuvádza.

18. Poukazujú na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré citoval, odvolateľ uviedol, že v situácii, kedy nedôjde k predčasnému ukončeniu zmluvného vzťahu, sa premičanie bude vždy posudzovať vo vzťahu ku konkrétnym splátkam v nadväznosti na ich splatnosť (tak ako žalobca postupoval v tomto konaní). Podľa jeho názoru rozsudok vykazuje znaky arbitrárnosti a nie je preskúmateľný a podľa odvolateľa zakladá aj porušenie ústavných práva žalobcu na súdnu ochranu a inú právnu ochranu. Logickým postupom v medziach zákona by malo byť jeho zrušenie odvolacím súdom a vrátenie súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

19. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu na zaplatenie sumy 710,40 EUR s príslušenstvom a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania, alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

20. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP) prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP a contrario a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o trovách konania je potrebné podľa § 389 ods.1 písm. c/ CSP zrušiť a podľa § 391 ods.1 vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods.2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § 60 CSP stranami súd žalobca a žalovaný.

Podľa § 389 ods.1 písm. c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

22. Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok („OSP“) v znení platnom a účinnom do 1. júla 2016, bol zrušený v § 473 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok a tento zákon v zmysle § 474 CSP nadobudol účinnosť 1. júla 2016.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav.

Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

23. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 157 ods.2 ustanovoval, že v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

24. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 157 ods.2 OSP), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia) (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 4/2009 zo dňa 29. júna 2010).

25. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z formulácie § 132 Občianskeho súdneho poriadku možno vyvodiť, že súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napr. prečo niektoré z nich pokladá za neverohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Tieto nedostatky odôvodnenia, spolu s tzv. opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní nerozhodol vôbec) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008).

26. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 115/03 z 3.júla 2003).

27. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu (postupca Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653) dňa 9.3.2005 uzavrel s žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX podľa § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Na základe tejto zmluvy pod bodom I. Základné podmienky poskytla Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava žalovanému Splátkový úver vo výške 40 000,- Sk, išlo o MINIúver do 10 minút, bez poplatku, poskytnutý jednorázovo bezhotovostne, s poplatkom za správu úveru 50,- Sk mesačne, s výškou pevnej úrokovej sadzby 17,30 % p.a. a žalovaný ako dlžník bol povinný splatiť poskytnutý úver, v 59 splátkach po 1.070,- Sk, počnúc prvou splátkou dňa 10.04.2006, vždy k 10.dňu v kalendárnom mesiaci, pričom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 10.02.2011. Všetky údaje a náležitosti uvedené v Základných podmienkach Úverovej zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia Úverovej zmluvy, ich zmeny sa riadia Úverovou zmluvou, Úverovými podmienkami a VOP (Všeobecné obchodné podmienky).

28. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.12.2010 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a Bratislava a žalobcom podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca podal proti žalovanému žalobu na Okresný súd Komárno dňa 03.07.2013, domáhajúc sa vydania platobného rozkazu, na základe ktorého bude žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 643,49 EUR do 15 dní od doručenia platobného rozkazu spolu s riadnym úrokom z omeškania vo výške 17,30 % p.a. z istiny

2 328,48 EUR od 22.12.2010 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. z istiny 2 328,48 EUR od 22.12.2010 do zaplataenia a trovy konania.

29. Žalobca na výzvu súdu prvej inštancie v písomnom podaní zo dňa 12.12.2013 uviedol, že v rámci uplatnenej pohľadávky z úveru vo výške 2 643,49 EUR sú obsiahnuté úroky z omeškania vo výške 315, 01 EUR a istina po splatnosti vo výške 2 328,48 EUR. Žalovaný vyčerpal úver vo výške 40.000 Sk (1.327,76 EUR) dňa 09.03.2006, k prvej splátke úveru vo výške 35,52 EUR (1.070,- Sk) došlo dňa 10.04.2006 a poslednú splátku úveru žalovaný uhradil dňa 24.09.2007 vo výške 31.,98 EUR (963,50 Sk). Žalovaný spolu uhradil 15 splátok v celkovej výške 510, 15 EUR (15.368,80 Sk). Z uvedeného a z výpisov vyplýva, že žalovaný sa po prvýkrát dostal do omeškania so splatením splátok úveru 11.10.2006 (z dôvodu nezaplataenia splátky v dohodnutej výške) čím už od toho dátumu vznikol žalobcovi nárok na zaplataenie úroku z omeškania. Uplatňovaný úrok z omeškania vo výške 315,01 EUR je účtovaný od 11.10.2006 do 21.12.2010 (deň postúpenia pohľadávky) z nesplatených splátok v stanovenej percentuálnej výške, ktorú žalobca oznámil žalovanému zverejnením na svojej webovej stránke, ako aj vo svojich obchodných priestoroch. Od začiatku zmluvného vzťahu do 14.01.2009 bol úrok z omeškania vo výške 26,40 % ročne. Od 15.01.2009 do 21.12.2010 bol tento úrok upravený na sadzbu vo výške 8,00 %. V rámci istiny po splatnosti vo výške 2.328,48 EUR sú obsiahnuté riadne úroky vo výške 1.324,35 EUR (do dňa postúpenia pohľadávky 21.12.2010) a poplatky v sume 170,27 EUR. Čistá istina úveru (bez úrokov a poplatkov) je tak vo výške 1.148,87 EUR.

30. Na ďalšiu výzvu súdu prvej inštancie žalobca v písomnom podaní zo dňa 09.07.2014 uviedol, že právny predchodca žalobcu ani žalobca žiadnym spôsobom predčasne neukončil zmluvný vzťah a konečná splatnosť úveru nastala až dňa 20.02.2011 v zmysle čl. I Zmluvy o úvere.

31.1. Žalobca sa k veci písomne vyjadril v písomnom podaní zo dňa 04.08.2015, v ktorom , okrem iného, uviedol, že pokiaľ žaloba bola súdu doručená po 23.6.2013, 4 ročná premlčacia doba začala plynúť tak, že splátky splatné v období od 10.7.2009 do 10.2.2011 (celkom 20 splátok po 35,52 EUR, (pôvodne 1 070 Sk)nemôžu byť premlčané.

31.2 Vzhľadom na uvedené upravil pôvodný návrh na vydanie platobného rozkazu tak, že sa domáha voči žalovanému zaplataenia sumy 710,40 EUR, úroku z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 35,52 EUR od 11.7.2009 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.8.2009 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.9.2009 do zaplataenia, , zo sumy 35,52 EUR od 11.10.2009 do zaplataenia, , zo sumy 35,52 EUR od 11.11.2009 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.12.2009 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.1.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.2.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.1.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.1.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.1.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.1.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.2.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.3.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.4.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.5.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.6.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.7.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.8.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.9.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.10.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.11.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.12.2010 do zaplataenia, zo sumy 35,52 EUR od 11.1.2011 do zaplataenia, náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

31.3. V prevyšujúcej časti zobral žalobca žalobu späť, t. j. v časti istiny vo výške 1 933,09 EUR, v časti riadneho úroku vo výške 17,30 % p.a. z istiny 2 328,48 EUR od 22.12.2010 do zaplataenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9,00 % p.a. z istiny 1 618,08 EUR od 22.12.2010 do zaplataenia s tým, že úrok z omeškania si bude uplatňovať od splatnosti jednotlivých splátok.

32. Okresný súd Komárno uznesením zo dňa 3.decembra 2015, č. k. 6C/123/2014-111 konanie o zaplataenie 1933,09 Eura, o zaplataenie riadneho úroku vo výške 17,30 % ročne zo sumy 2328,48 Eura za čas od 22.12.2010 do zaplataenia, o zaplataenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1618,08 Eura za čas od 22.12.2010 do zaplataenia zastavil a o trovách zastaveného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil čiastočným späťvzatím žaloby žalobcu a právne ho odôvodnil podľa ust. § 96 ods.1 a 3 OSP.

33. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody, s prihliadnutím na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené

podmienky pre nepriznanie v žalobe, po jej modifikácii v dôsledku čiastočného späťvzťatia žaloby, uplatneného nároku žalobcovi v sume 710,40 eura s príslušenstvom, z dôvodu jeho premlčania a či je na daný právny vzťah, a teda aj na premlčanie treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo ustanovenia Obchodného zákonníka.

34. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou odvolateľa, že súd prvého stupňa na predmetný záväzkový vzťah z hľadiska premlčania mal aplikovať 4 ročnú premlčaciu dobu podľa ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ďalej len OBZ), avšak stotožnil sa s odvolacími dôvodmi o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

35. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. mája 2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

36. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014 „Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.“

37. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanovenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8MCdo13/2014 z 28.2.2015) .

38. V danom prípade ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa normuje procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy (teda a j súdu), má teda charakter procesnoprávny, a to bez ohľadu na to, že je obsiahnuté v hmotnoprávnom predpise. Keďže zároveň táto norma neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia o časovej pôsobnosti novely, ktorá ho zaviedla, musí platiť pravidlo okamžitej aplikovateľnosti tohto ustanovenia. Ak teda platí, že právna norma § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa má procesný charakter a zákonodarca nestanovil osobitný právny režim intertemporality, má súd prihliadať na premlčanie ex offo vo všetkých, aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia začatých, konaniach podliehajúcich pod hypotézu tejto právnej normy. Vzhľadom na to prvostupňový súd, ktorý vo veci preskúmaným rozsudkom rozhodol po účinnosti novelizovaného znenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktorý nadobudol účinnosť dňom 1.5.2014) správne ex offo citované ustanovenie zohľadnil a v konaní aplikoval.

39. V zmysle § 5b zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 po novelizácii zák. č. 102/2014 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď inak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. V ustanovení § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa tak zákonodarca priznal ochranu subjektívnemu právu spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských vzťahoch a to v konkrétnom, najmä však v občianskoprávnom súdnom konaní. Uvedené ustanovenie je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako všeobecnému právnomu predpisu, ktorý v ustanovení § 100 ods.1 stanovuje, že na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka.

40. Súd prvej inštancie sa však nesprávne vyporiadal s otázkou premlčania uplatneného nároku, ak dospel k záveru, že dátum poslednej úhrady splátky bol 24.9.2007, preto veriteľ prvýkrát mohol svoje právo uplatniť už 31.5.2008, čo odôvodnil s poukazom na bod 17.1 a 17.2 písm. b/ Všeobecných obchodných podmienok pôvodného veriteľa, ktorý mohol kedykoľvek aj bez uvedenia dôvodu vypovedať predmetnú úverovú zmluvu, alebo mohol odstúpiť od zmluvy ak žalovaný tým, že nezaplatil splatnú splátku, podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy a tým si mohol vytvoriť možnosť žiadať od dlžníka celý dlh vyplývajúci zo zmluvy o splátkovom úvere. Argumentoval ďalej tým, že tieto ustanovenia

sa zrejme dostali do VOP pôvodného veriteľa práve za tým účelom, aby mohol bezodkladne vykonať úkony smerujúce k návratu finančných prostriedkov. Ak veriteľ napriek takejto možnosti po dobu 1290 dní (do 21.12.2010), keď postúpil predmetný dlh, čo je viac ako 3 roky, nevykoná žiaden možný úkon za tým účelom, a by mohol žiadať svoje finančné prostriedky od svojho dlžníka, robí to zrejme za účelom predĺženia zákonnej premlčacej doby, aby si tak zabezpečil výhodu možnosti uplatnenia práva na súde aj po neprimerane dlhej dobe. Takáto obchodná praktika Konštatoval, že takáto obchodná praktika je v rozpore s ust. § 3 OZ, podľa ktorého výkon práv vyplývajúcich z občianskoprávneho vzťahu nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Vychádzal z toho, že veriteľ mohol prvýkrát svoje právo na súde uplatniť najneskôr 31.5.2008 (pretože po poslednej úhrade 24.9.2007, za dobu 8 mesiacov mohol vykonať hociktorý úkon podľa VOP a od 1.6.2008 začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie sporného dlhu a uplynula dňa 1.6.2011, a keďže návrh na súd bol podaný dňa 3.7.2013, teda zjavne po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty (správne doby-pozn. odvolacieho súdu), vzhľadom na premlčanie sporného práv a žalobcoví nemohol priznať spornú sumu, preto žalobu o zaplatenie 20 splátok splatných v období od 10.7.2009 do 10.2.2011 v sume 710,40 Eura s príslušenstvom zamietol.

41. Tento právny záver súdu prvého stupňa považuje odvolací súd za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a v rozpore so zákonom. Dôvodom zrušenia rozhodnutia je vždy nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku jeho nezrozumiteľnosti alebo nedostatku dôvodov.

42. Súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal ustanovením § 103 OZ, v zmysle ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

43. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods.9 OZ v znení účinnom od 1.7.2011 (novela Občianskeho zákonníka uskutočnená zákonom č. 161/2011 Z.z.), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

44. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodíť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Pre úplnosť treba dodať, že 15-dňová lehota však môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky.

45. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

46. Ak sa plnenie na základe určitého práva dohodlo v splátkach, premlčia sa vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe jednotlivé splátky, teda každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 101 plynie samostatne.

47. Ak plnenie bolo dojednané v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich splatnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane splatným celý dlh, začína plynúť premlčacia doba odo dňa splatnosti nesplnenej splátky.

48. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. č. XXXXXXXXXXXX nesporne vyplýva, že žalovaný ako dlžník bol povinný splácať poskytnutý úver v pravidelných 59 splátkach po 1.070,- Sk, počnúc prvou splátkou dňa 10.04.2006, vždy k 10.dňu v kalendárnom mesiaci, pričom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 10.02.2011.

49. Dohoda medzi účastníkmi zmluvy o splnení dlhu v splátkach umožňuje veriteľovi, aby od dlžníka požadoval vždy iba zaplatenie tej splátky, ktorá sa stala splatnou (zročnou). Každá zo splátok totiž predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba podľa § 101 OZ samostatne.

50. Ak bolo medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté, že veriteľ je oprávnený odstúpiť od zmluvy alebo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, ak dlžník podstatným spôsobom porušil ustanovenie zmluvy, napríklad v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, teda ak prestal platiť splátky, neznamená to, že toto svoje právo je povinný veriteľ využiť.

51. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale aj nemusí uplatniť. Pokiaľ ide o premlčanie splátok, platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti.

52. Ak dlžník nespĺní niektorú zo splátok a veriteľ vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stane splatným celý zostávajúci dlh, premlčacia trojročná doba pre právo na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu v prípade vyhlásenia zmluvnými stranami dohodnutej mimoriadnej splatnosti dlhu začína plynúť od doby splatnosti celého zostávajúceho dlhu. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje výrazný zásah do práv a povinností dlžníka, najmä zakladá jeho povinnosť vrátiť celý poskytnutý úver aj s príslušenstvom, preto je nevyhnutné, aby veriteľ jednoznačne a spoľahlivo preukázal, že boli splnené dohodnuté podmienky predčasného zosplatenia úveru ako aj to, kedy bolo zosplatenie úveru oznámené dlžníkom.

53. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný vyčerpал úver vo výške 40.000,- Sk (1.327,76 eura), prvú splátku vo výške 1.070,- Sk (35,52 eura) uhradil veriteľovi dňa 10.04.2006 a poslednú splátku vo výške 963,50,- Sk (31,98 eura) uhradil veriteľovi dňa 24.09.2007, takže celkovo uhradil 15 splátok vo výške 510,15 eura(15.368,80,- Sk. Veriteľ, t.j. právny predchodca žalobcu, ale ani žalobca nevyhlásili mimoriadnu splatnosť úveru, takže konečná splatnosť úveru nastala až dňa 20.02.2011 v zmysle čl. I. Zmluvy o úvere.

54. Z hore uvádzaných skutočností vyplýva, že záver súdu prvého stupňa o premlčaní pohľadávky nemá oporu v obsahu spisu, nezodpovedá náležitému zisteniu skutkového stavu a ani správne právnemu posúdeniu. Moment splatnosti peňažného záväzku stanovil súd prvej inštancie v rozpore s právnou úpravou aj všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu a pre nedostatok dôvodov je jeho záver o premlčaní pohľadávky navrhovateľa predčasný a nesprávny. Vzhľadom k hore uvedeným právnym záverom odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

55. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne zaoberať sa tým, či ku dňu podania návrhu žaloby na súd, keď v v priebehu konania, po čiastočnom späťvzati žaloby, žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie splátok úveru od 10.7.2009 do 10.2.2011 v počte 20 splátok po 35,52 eura sú alebo nie sú premlčané alebo či je premlčaný celý nárok žalobcu, posúdil celú úverovú zmluvu z pohľadu ochrany práva spotrebiteľa a až potom vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 ods.2 CSP tak, aby bolo preskúmateľné.

56. Podľa § 391 ods.2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

57. Podľa § 396 ods.3 CSO ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

58. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 druhá veta CSP a 3 ods.9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).